

Η ΣΕΛΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟΥ Λ. ΤΟΛΣΤΟΪ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ

Μιά φορά κι' ένα καιρό, ένας πατέρας χάρισε στο παιδί του ένα μικρό χτήμα και του είπε:

— Πάρε αυτό το χτήμα και να ζής όπως εγώ, για να περάσης ευτυχισμένη τη ζωή σου.

Το παλληκάρι πήρε το δώρο, έφυγε από το πατρικό του σπίτι κι' άρχισε να ζή, από κείνη την ημέρα, με γλέντια και χαρές.

«Ο πατέρας μου είπε, έλεγε, να ζώ όπως αυτός. Αυτός όμως ζή όπως του άρεσει. Θα τον μιμηθώ λοιπόν κι' εγώ και θα ζώ όπως μου άρεσει».

Έτσι πέρασαν ένα, δυο, δέκα χρόνια. Ο νέος ξώδεψε όλα τα λεφτά, πούλησε το χτήμα του και στο τέλος άπομεινε χωρίς πεντάρα. Τότε γύρισε στον πατέρα του και τον παρακάλεσε να τον βοηθήσει. Αυτός όμως τον έδωσε κι' όταν ο γυιός του με δάκρυα στα μάτια προσπάθησε να τον συγκινήσει, εκείνος έμεινε κουφός στις παρακλήσεις του. Του κάκου του ζήτησε συγχώρησι, του κάκου σύρθηκε στα γόνατά του. Ο γέρος ήταν άκαμπτος.

Τότε ο γυιός θύμωσε κι' άρχισε να λήη στον πατέρα του:

— Αφού αυτή τη φορά δεν θέλεις να μου χάρισης τίποτε, γιατί μου έκανες πρό δέκα χρόνων το δώρο εκείνο που στάθηκε ή άφορμή της καταστροφής μου; Όλες ή χαρές κι' ή διασκεδάσεις που γνώρισα μέσα σ' αυτά τα δέκα χρόνια, δεν είνε τίποτε μπροστά στις δυστυχίες που ύποφέρω τώρα. Ποιός όμως φταίει; Έσύ! Έπρεπε να ξέρης ότι ή καλοπέρασις βλάπτει. Δεν με άποτρεψες από τον κίνδυνο. Μου είπες να ζώ όπως έσύ για να περάσω ευτυχισμένη τη ζωή μου. Αυτό έκανα. Έσύ πέρασες ευτυχισμένη τη ζωή σου γλεντώντας κι' εγώ σε μιμήθηκα. Άλλά ενώ έσύ είχες άρκετά μέσα για μιá τέτοια ζωή, έμένα δεν μου έφτασαν... Δεν είσαι πατέρας!... Είσαι ένας άπατεώνας!... Είσαι ο έχθρός μου!... Καταραμένος νάσαι που με γέλασες... Δεν θέλω πειά να ξέρω τίποτε για σένα!... Σε μισώ!

Παρόμοιο δώρο έκανε ο ίδιος πατέρας και στο δεύτερο παιδί του. Του είπε μονάχα: «Νά ζής όπως εγώ για να περάσης ευτυχισμένη τη ζωή σου!»

Ο γυιός δεν έμεινε και πολύ ευχαριστημένος με το δώρο αυτό, αν και ήταν παρόμοιο με του άδελφού του. Ήξερε κιόλας τί είχε πάθει ο μεγαλύτερός του άδελφός και σκέφτηκε με τί τρόπο θ' άπόφευγε να γίνη κι' αυτός φτωχός.

Κατάλαβε πώς ο άδελφός του παρεξήγησε την παραγγελία του πατέρα του «να ζής όπως εγώ» κι' ότι δεν πρέπει να διασκεδάσει μόνο κανείς στη ζωή του.

Συλλογιζόταν με τί μέσα θα μπορούσε να διπλασιάσει την περιουσία του, πολεμούσε ναποκτήσει καινούργιο χτήμα όμοιο μ' αυτό που του είχε χάρισει ο πατέρας του, μα δεν τα κατάφερνε.

Τότε πήγε να συμβουλευτή τον πατέρα του.

Αυτός όμως δεν του είπε τίποτε.

Ο γυιός νόμισε ότι ο πατέρας του δεν ήθελε να του πη το μυστικό της ευτυχίας και προσπάθησε ν' ανακαλύψει τον τρόπο με τον όποιο ο πατέρας του είχε γίνει πλούσιος. Και νόμισε ότι ο γέρος είχε πλουτίσει με την φιλαργυρία και τις στερήσεις. Μάζευε, μάζευε, αλλά όσα κι' αν έμάζευε του φαινότουσαν λίγα. Για να κρύψει την πλεονεξία του, πέρασε όλη τη ζωή του με στερήσεις και, σε κάθε περίστασι, έλεγε ότι ο πατέρας του δεν του έδινε τίποτε, ότι δήτην είνε δημιούργημα του έαυτού του και άλλα.

Μα ή πλεονεξία του τον έκανε ν' αναμιχθή σε ύποπτες επιχειρήσεις κι' από τη μιá μέρα στην άλλη, ή περιουσία του σκόρπισε. Κι' όταν έχασε όσα είχε και δεν είχε, είδε πώς δεν του έμενε άλλο καταφύγιο άπ' τον θάνατο —κι' αυτοκτόνησε.

Και στο τρίτο παιδί του χάρισε ο ίδιος πατέρας ένα χτήμα ίσο με τα προηγούμενα και του είπε: «Νά ζής όπως εγώ για να ευτυχίσης». Χαρούμενο για το δώρο, έφυγε κι' αυτό από το πατρικό σπίτι. Σκέφτηκε πολύ πάνω στη σημασία των λόγων του πατέρα του, όπως επίσης τον έκανε να σκεφθή πολύ και ή τύχη των άλλων δύο άδελφών του.

«Ο μεγαλύτερος άδελφός μου, συλλογιζόταν, νόμισε πώς ο πατέρας, όταν του σύστησε να ζή όπως αυτός, ήθελε να του πη πώς έπρεπε να ζή με γλέντια και με διασκεδάσεις και γι' αυτό έχασε όλα όσα είχε. Ο δεύτερος άδελφός μου παρεξηγώντας τα λόγια του πατέρα μας, καταστράφηκε κι' αυτός. Τι σημαίνει λοιπόν: «Νά ζής όπως εγώ;»

Και ανακάλεσε στη μνήμη του όσα ήξερε για τη ζωή του πατέρα του. Κατάλαβε δε τότε πώς ένα μόνο πράγμα ήξερε γι' αυτή: ότι ως τον καιρό που γεννήθηκε, τίποτε δεν ήταν προετοιμασμένο γι' αυτόν, ότι αυτός δεν ύπηρεπε πριν, ότι ο πατέρας του τον έδημιούργησε, τον έθρεψε, τον μεγάλωσε, του έκανε χίλιων λογιών ευεργεσίες και στο τέλος του είπε: «Νά ζής όπως εγώ για να περάσης ευτυχισμένη τη ζωή σου».

Ήξερε ότι ο πατέρας του είχε κάνει τα ίδια και για τους άδελφούς του και κατάλαβε ότι αυτό άκριβώς ήταν εκείνο στο όποιο έπρεπε να μιμηθή τον πατέρα του. Ο πατέρας του είχε ευεργετήσει αυτόν και τους άδελφούς του. Και τότε κατάλαβε τί σημαίνουν τα λόγια του πατέρα του: «Νά ζής όπως εγώ». Έπρεπε να ζήσει ευεργετώντας τον πλησίον του.

Αφού σκέφτηκε έτσι, πήγε και τα είπε όλα στον πατέρα του.

— Ναι, έσύ με κατάλαβες, του άπάντησε ο γέρος. Από δω και πέρα θα ζήσουμε μαζί ευτυχισμένοι. Πήγαινε όμως πρώτα στο άλλο παιδί μου και πές του τί σημαίνει: «Νά ζή κανείς όπως εγώ»... Πές του άκόμη ότι θα ευτυχίσει άληθινά αν άκολουθήσει το παράδειγμά μου.

Ο τρίτος γυιός πήγε και τα διηγήθηκε όλα στους άλλους άδελφούς του και, από τότε, κάθε παιδί χαίρει όταν λαβαίνει το μερίδιό του, όχι γιατί το χτήμα είνε μεγάλο, αλλά γιατί μπορεί να ζή όπως ο πατέρας, και να γίνη ευτυχισμένος.

Ο πατέρας είνε ο Θεός και τα παιδιά οί άνθρωποι.

Μερικοί άνθρωποι λοιπόν νομίζουν ότι μπορούν να ζήσουν χωρίς Θεό και φαντάζονται τη ζωή σαν μιá άτελειωτη σειρά από γλέντια. Όταν όμως έρθη ή ώρα του θανάτου τους, δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί ο Θεός τους χάρισε τη ζωή, ή όποια τελειώνει με τους πόνους του θανάτου. Και πεθαίνουν με μιá κατάρρα έναντίον του Θεού.

Αυτοί είνε ο πρώτος γυιός.

Άλλοι άνθρωποι, πάλι, νομίζουν ως σκοπό της ζωής την ύλική ευτυχία και κάνουν ό,τι μπορούν για να την εξασφαλίσουν. Ένώ όμως το κάνουν αυτό, άπομακρύνονται πολύ άπ' την πραγματική ευτυχία και την χάνουν για πάντα.

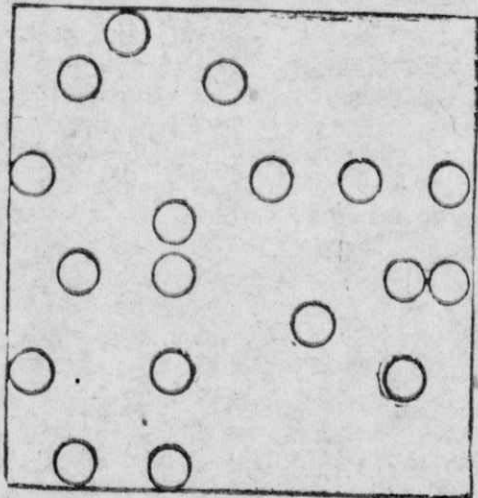
Αυτοί είνε ο δεύτερος γυιός.

Άλλοι, τέλος, λένε: «Όλα όσα ξέρουμε από το Θεό, είνε να κάνουμε στον πλησίον μας ό,τι άρέσει σε μäs».

Και όταν το κάνουν αυτό, ο Θεός κατεβαίνει και τους λείει:

— Αυτό είνε εκείνο που ζητούσα από σας. Νά ζήτε, να κάνετε όπως εγώ για να γίνετε ευτυχισμένοι.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΣΑΣ

Ένας πατέρας πεθαινοντας άφησε στα έννηά παιδιά του τον δεινρόκηπό του και τους είπε να τον μοιράσουν έτσι μεταξύ τους, χωρίζοντάς τον με τέσσερες ευθείες γραμμές, ούτως ώστε να πέσουν στο μερίδιο του καθενός από δύο όπωροφόρα δέντρα. Μα τα παιδιά δυσκολεύονται τώρα να κάνουν τη μοιρασιά, γιατί είνε λίγο χοντροκέφαλα.

Μπορείτε να τους βοηθήσετε σεις;